

A betömheterlen bényi Szentkút

Azt én úgy tudom a Csókás Feri bácsitól, hogy ilyen háborúból pihentek meg ott a katonák. Azt nem tudom, kik, csak nagyon kifáradt katonák pihentek meg abba' a völgybe', akik nagyon szomjasak voltak, és nem volt ivóvizük. És akkor fakadt ott az a forrás, amelyiket az akkori földesúr – Csókás Feri bácsi a nevét is tudta, én nem tudom –, az akkori földesúr mindenképp be akart tömetni, és oda hordatta rá a forrásra a trágját. És az minden reggelre kitört.

És hát megyünk is a bényi Kútacskához, ugye itt nem úgy mondják, hogy a bényi Szentkút, hanem a Kútacskához megyünk pünkösdkor és Nagyboldogasszonykor. És akkor ottan folyik a víz, csak akkor működik a kút, úgyhogy lehet belőle inni, lehet belőle hozni. És az idős emberek, mikor mi fiatalabbjai mentünk a Kútacskához, akkor mindig mondta a nagymama is, hogy:

– Hozzál, fiam, egy kis vizet! Majd a fájó testrészeimet bekenem veled!